

Állami tulajdonba kerül az aggteleki cseppkőbarlang

A barlangkutató társulat és a Kárpát Egyesület gömöri osztálya akciót kezdtek az aggteleki cseppkőbarlang villamosítása érdekében — Soldos főispán érdekes nyilatkozata az aggteleki cseppkőbarlang állami kezelésbe vételéről

Miskolc, június 11.

(A R. H. munkatársától.) Az aggteleki út kiépítése után egyszerre felfokozódott a cseppkőbarlang forgalma. Autók és motorkerékpárok százai fordulnak meg Csonka-magyarországnak ezen a kétségkívül egyik legértékesebb területén, hogy az aggteleki cseppkőbarlang természeti kincsét megtekintésük. Május hónapban az ezret meghaladta az ottjárt idegenek száma.

Soldos Béla dr., Borsod-Gömör-vármegye főispánja, akinek első sorban köszönhető, hogy az aggteleki cseppkőbarlang az országos és nemzetközi turista érdeklődés központjába került, nagy lendülettel folytatja akcióját ennek a természeti kincsnek megismertetése és felkarolása érdekében. A főispán koncepciója alapján a Kárpát Egyesület gömöri osztálya is nagyban serénykedik, hogy az aggteleki cseppkőbarlang minél több idegent vonzon maga köré.

Csak hogy nagy baj, hogy a Kárpát Egyesület gömöri osztálya anyagi okok folytán nem tudta mindezt villamosítani a barlangot és nem volt anyagi ereje azt turistaházzal, vagy megfelelő turistaszállodával ellátni. Mivel pedig az aggteleki cseppkőbarlang felkarolása idegenforgalmi szempontokon felül nemzeti érdek is, a Kárpát Egyesület gömöri osztályaának egy küldöttsége, amelynek Soldos Béla dr. főispán, Cholnoky Jenő dr. egyetemi tanár, Ragályi Balassa Ferenc báró, felsőházi tag, Kadich Ottókar egyetemi tanár, Puky Endre országgyűlési alelnök és Putnoky Mór országgyűlési képviselő voltak a tagjai, június 8-án memorandumot nyújtottak át Bethlen István gróf miniszterelnöknek és Bud János pénzügyminiszternek. Míg ugyanannak a memorandumnak a szövegét megbízás folytán Soldos Béla dr. főispán alkalmas pillanatban felterjeszti majd Klebelsberg Kunó gróf kultuszminiszternek is.

Ebben a memorandumban a Kárpát Egyesület gömöri osztálya, a

barlang tulajdonosa az országos barlangkutató egyesülettel egyetemben azt kéri a kormánytól, hogy az érdeklődés középpontjába kerüljön az aggteleki cseppkőbarlangot az országos nagy érdekekre való tekintettel, amelyet ez a természeti kincs képvisel, vegye állami kezelésbe, állami tulajdonként intézze annak sorsát és a költségvetés keretén belül több évre elosztva vállalja a barlang idegenforgalmi organizáció megteremtésének a költségét.

Bethlen István gróf miniszterelnök megértő jóindulattal helyezett kilátásba a küldöttség tagjainak, amint hogy Bud János pénzügyminiszter is jóindulattal érdeklődést mutatott a memorandum iránt, úgy hogy minden jel s remény szerint állami tulajdonba és kezelésbe kerül az aggteleki cseppkőbarlang, sikerülni fog annak látogatottságát

emelni és azzal egyidejűleg a turisták és nemzetközi látogatók igényeit elszállásolás és ételmezés tekintetében a barlang villamosításával teljes mértékben kielégíteni. Soldos Béla dr. főispán ezzel kapcsolatban kérdésünkre a következőképpen nyilatkozott:

— A miniszterelnök ur és a pénzügyminiszter ur olyan szívesen fogadta a küldöttséget és a nekik átnyújtott memorandumot az aggteleki cseppkőbarlang ügyében, hogy érzésem és meggyőződésem szerint biztosítottak látszik az aggteleki cseppkőbarlang további fejlesztése, ami egyet jelenthet a barlang villamosításával, turistaházak, turistaszállók létesítésével és más organizációk létesítésével, melyek méltó idegenforgalmat biztosítanak majd az aggteleki cseppkőbarlang számára.

A hétfői helyszíni szemle alapján betiltotta a rendőrség a Sajóban való fürdést

Szigoru intézkedésekkel tartják távol a közönséget a veszedelmes folyótól, ahol még függő uszodában sem lehetne veszély nélkül fürdeni

Miskolc, június 11.

(A R. H. munkatársától.) Már régebben közölte a Reggeli Hírlap, hogy a rendőrségnek az az álláspontja, miszerint a Sajón nem lehet szabad uszodát kijelölni. Sok esztendő tapasztalat mutatja, hogy a sebes folyású Sajó medrében a talajviszonyok egyik napról a másikra változnak és a kijelölt helyeken is állandó veszedelem fenyegeti a fürdőzőket. A legteljesebb mértékben helyeselni lehetett a rendőrségnek azt az álláspontját, amelyet már a tavaszi hónapokban közölt a közrendészeti hatósággal, hogy nem hajlandó uszodát kijelölni a Sajón, mert nyugodt lelkiismerettel nem bocsáthatják a fürdőzőket a Sajó medrébe.

Most, hogy a nyári időjárás beköszöntött, a rendőrség a közrend-

szeti hatósággal együtt hétfőn délelőtti helyszíni szemlét tartott a Sajón, hogyha lehetséges, mégis kijelöljenek szabad uszodát és ezzel elejét vegyék az esetleges szerencsétlenségeknek.

A helyszíni szemlén a rendőrséget Ujházy Dénes rendőrtanácsos képviselte. Délelőtt 8 órától délután 2-ig tartott a vizsgálat a Sajón, amely végül is azzal nyert befekélyt, hogy Ujházy Dénes rendőrtanácsos a szakértők meghallgatása után arra a megállapításra jutott, hogy a kikötött és változó talaju Sajóban nyugodt lelkiismerettel nem lehet olyan szabad uszodát kijelölni, ahová a fürdőző közönséget veszedelem nélkül bocsáthatják. Eppen ezért kijelentette, hogy a rendőrség nem jelöl ki szabad uszodát a Sajón és egyben a legszé-

Női divat fürdőtrikó 7-50-től
Férfi fürdőtrikó . . 3—-től
Gyermek fürdőtrikó 2—-től

MÉTHNÉL

Üzletáthelyezés miatt mélyen leszállított árak.

sebbkörü intézkedéseket fogja életbe léptetni, hogy a fürdőző közönséget teljesen távol tartsák a veszedelmes folyamtól.

A rendőrség intézkedése folytán a Sajó kikapcsolódik a fürdőzők életéből. Régióta kívánatos volt a rendőrségnek ez az erőes lépése, mert köz tudomású dolog, hogy Miskolcon a Sajó minden nyáron megkövetelte a maga öt-hat áldozatát. Ha a rendőrség teljes szigorral fogja végrehajtani az intézkedéseket és erre a szigorra minden ok megvan, akkor sikerül végre ártalmatlanná tenni a Sajót.

Vannak, akik azt tartják és ennek a felfogásnak a szemle során kifejezést is adtak, hogy a Sajót nem szabad kikapcsolni a fürdőzésből. Ezek azt kívánják, hogy a város építsen uszodát a Sajón. Ez az ötlet csak azok részéről jöhetett, akik nincsenek teljesen tisztába a helyi fürdőviszonyokkal. Mert más-különbözn tudnak mindenekelőtt azt, hogy a Sajóban még az ugynevezett függő-uszoda építése esetén is állandó veszedelmeknek vannak kitéve a fürdőzők. De a városnak nem áll megfelelő tőke rendelkezésére uszoda létesítéséhez, amelynek az építése egyébként is elkésett. Viszont ha magánvállalkozók kezébe adják a Sajót, a közönség nem juthat olyan olcsón a fürdőzéshez, mint amilyen csekély árért kizárja a fürdőző közönséget a strandfürdő, amely tökéletesen fel van szerelve és tömbfüzeteivel, valamint diák- és leventejegeivel olcsóbban juttatja fürdőalkalomhoz a város közönségét, mint amilyen fürdőházakat állapíthatna meg a magánvállalat, amelynek esetleg kezébe adnák az állandóan veszedelmes, megbízhatatlan Sajót.

A Reggeli Hírlap apróhirdetése föltétlenül eredményre vezet

Téli ruhák legmegbízhatóbb megóvó helye Vőneky

szűcs külön e célra épített tűzmentes raktára. Jutányos gondozási díjak.
üzlet Széchenyi-u. 35. — Telefon 5-39.
Raktári elismervényemre előnyös bankkölcsön kapható.

ROLAND DORGELES:

50

FORDITOTTA: KÓRÓDY BÉLA

MINDEN JOG FENTARTVA. — COPYRIGHT BY
REGGELI HIRLAP, MISKOLC — HUNGARY, 1928.

— Az életről nemesek azt kell megállapítani, hogy olyan mint egy hinta, — jelentette ki orrát vakargatva, — azt is meg kell állapítani, hogy olyan hinta, amely össz-vissza kilódul.

De bármit mond is, az én véleményemet nem fogja megváltoztatni! En szórakozom a fedélzetén és boldog vagyok. Ez bosszantja őt.

— Valami kis titkolt viszony? — kérdezősködött szarkasztikus hangon. — Talán a Kreol Asszony teszi önnek ilyen kellemessé az utazást? Óvakodjék a férjétől.

Jóllehet egy ártatlan hölgyet kompromittált szavaival, hagyta, hogy higgye, amit akar. Erre azután szapulni kezdte a fedélzet minden női utasát.

— Szavamra van közöttük nem egy, akinek testébe ördögöt bújtat az az éghajlat... Az első jól fészült fickó megfelel nekik.

Óvakodom attól, hogy magamra vegyem ezt a bókot és nem szakítom félbe: így azután nem lehet megállítani őt egészen a vacsoráig. Egyébként igaza van abban, hogy ez az éghajlat, és a tengeri levegő, ez az anyagtalán gyönyörűség az utasok egy részét valósággal megbolondítja. Azt mondhatná az ember, hogy az ég változásával megváltozik az ember szíve is. A nők gráciájában több az önfeladás, éppugy, ahogy több vágyódást lehet kiolvasni a férfiak tekintetéből is. Talán az is hozzája-

rul ehhez, hogy az emberek nincsenek elfoglalva, minden pillanatban találkoznak, azután pedig mindenkinek meg van az az érzése, hogy hogy a hajót végén sohasem látja többé viszont utitársát, hogy ami itt történik, az nem számít.

Esténként ideges nevetésen kapja rajta az ember a párokat, bármire megy a korlátok mentén és az első fedélzet üveges balkonján. Pontosan lehet követni a kialakuló viszonyok fejlődését: két nádszék, amely egyre közelebb húzódik egymáshoz, suttogó hangon folytatott beszélgetések és késői sötét az alvó fedélzetén. A férfi mindennap egyre jobban közelebb hajlik és a nő egyre jobban mosolyog.

— De mondom önnek, hogy láttam, amint kijött a kabinjából! — bizonygatja a Kis Kövér felesége a Magányos Hölgyre kacintva, akit a Bankár nem hagy el többé.

Tánc közben a kezük ujjai összekapcsolódnak. Milyen illúziók lehetnek azok, amelyeket ezek a pillanatnyi együttlétek adhatnak azoknak, akiket a legközelebbi kikötő örökre elválaszt egymástól. Nem lehet ezeket az eseteket szerelemnek nevezni, de külsőleg mégis ilyen maszkot öltenek fel. Ezek a férfiak az emléket, a gyönyört, a sajnálkozást évekre előre halmozzák össze, hiszen nemokára a nagy kínai városok hemzsege életében, vagy a kis annámi állomáshelyek ridegségében el lesznek különítve az igazi világtól.

Egyik-másik este egynehány másod, sőt harmadosztályú utas is felmerészkedik egy pillanatra a mi fedélzetünkre. Felesábitja őket a jazz muzsikája. Az estélyi ruhák és kikeményített ingmellek között nyomban fel lehet ismerni őket, nem is annyira a ruhájukról, mint feszélyezett magatartásukról. Kíváncsian káldikálnak be a szalonablakon, anélkül, hogy megállni mernének és a meztelen hátuk után, akik két blues között felkeresik férjüket a bridge asztal mellett, vissza-vissza fordulhatnak.

— Vajjon mibe öltöznek, amikor aludni mennek? — mormogta egy kövér harmadosztályú utas, aki megbotránkozott a meztelenségükön.

A mi fehér szmokingjaink is iriggyé teszik őket. A fehér szmokingot a legtöbb utas angol módra nagyon rövid szabással hordja, amely

mint egy boleró feszül a testen és a fehér mellény hegye alatt kibukkanó fekete nadrág föltétlenül kiváltja a mi látogatóink kétértelmű megjegyzéseit. Talán igazuk is van. A gyarmati iskolából kikérült kishivatalnokok, illetvények felügyelői, Kínába utazó selyemkereskedők táncosnőinket olyan tekintettel követik, amelyek valósággal fizikailag megragadják őket. Szeretném elszánt arcukat. Majd eljön még az az idő is, amidőn ők is lehiggadnak... Őt éven belül, vagy tíz éven belül, az első osztályon utaznak már és husz év múlva, ha rájuk mosolyog a szerencse, nekik is meg lesz talán a luxus kabinjuk és majd ők is feler szmokingban játszik a bridget, ugyanugy, mint a mostani játékosok, akiket ma kigunyolnak és ahelyett, hogy az ünnepélyek estein feljönnek a homályos spardekre, ahová egy előttük menő nő parfümjé felcsalja őket, a dohányzóba fognak menni, mint a többiek és a börze rádiójelentést fogják várni. Vajjon boldogabbak lesznek-e akkor?

A gazdagoknál tett látogatás után az ő fedélzetükön mandolin és fuvala hangjai mellett lezajlott bálók sokkal kevésbé lesznek majd vidámak, mint ezelőtt. Pedig a kis Pasquelin asszony, aki nézte, amint eltávoznak fedélzetünkről, irigyen sóhajtott fel. — A vágyakozás bájos találkozásai...

— Ha volna merszem, — lemennék a fedélzetükre, — mondtam nekem bizalmasan. — Hallja milyen jól mulatnak?

És leszakítva a válláról az odatűzött selyem rózsát, ledobta az alsó fedélzetre, arra gondolva, hogy akad odalent talán egy ismeretlen fiatalember, aki felveszi.

Jacques nem látszott többé nyugtalannak. Ismét felöltötte a multikori gondatlan arcát és mialatt bennünket a fedélzeti ünnepélyre szóló tombola jegyekkel üldöztek a fiatal lányok, addig ő a fedélzeti „tandem” versenyekre trenirozta magát, amelyben a jobbát összekötötték a primaballerina ballabával.

— Meg fogják látni, hogy mind a ketten kitörnek a bokájukat, — jóslgatta a Direktor, aki minden alkalommal kétségbeesetten nevetett, valahányszor valamelyik pár felborult.

(Folytatjuk.)